

45వ అధ్యాయం

٤٥ - بَابُ زِيَارَةِ أَفْلِ الْخَيْرِ  
 وَمُجَالَسَتِهِمْ  
 وَصُخْبَتِهِمْ وَمَحَبَّتِهِمْ وَطَلَبِ زِيَارَتِهِمْ  
 وَالدُّعَاءُ  
 مِنْهُمْ وَزِيَارَةُ الْمَوَاضِعِ الْفَاضِلَةِ

మహాత్మల దగ్గరికి వెళ్లాలి, వారి సమావేశాల్లో కూరిష్టవాలి,  
 వారి సాహచర్యాన్ని పొందాలి. వారిని అభిమానించాలి,  
 తమ కోసం దేపుణ్ణి ప్రార్థించమని వారిని కోరాలి,  
**పుణ్యక్షేత్రాలను సందర్శించాలి**

దివ్య ఖుర్జాన్లో అల్లాహ్ సేలవిచ్చాడు :

(మూసాకు సంబంధించిన గాథను వారికి వినిపించండి) అప్పుడు మూసా తన సేవకు నితో “రెండు నదుల సంగమ స్థలానికి చెరిసంత వరకు, నేను నా ప్రయాణాన్ని ఆపను. లేకపోతే నేను సుదీర్ఘ కాలం నదుస్తునే ఉంటు” అని అన్నాడు. తరువాత వారు వారి సంగమ ప్రదేశానికి చెరినప్పుడు, తమ దగ్గరున్న చేప విషయంలో అర్థధ వహించారు. అది నదిలోకి, సారంగం గుండా పోయినట్లు దూసుకు పోయింది. ముందుకుపోయిన తరువాత మూసా తన సేవకునితో, “మా ఉదయపు ఆహారం తీసుకురా. ఈనాటి ప్రయాణంలో మేము బాగా అలసిపోయాము” అని అన్నాడు. దానికి సేవకుడు “చూశా ఏమయిందో! మనం ఆ రాయి దగ్గర విఴాంతి కోసం ఆగినప్పుడు నాకు చేప విషయమే జ్ఞాపకం లేకుండా పోయింది.

قال الله تعالى : « وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتَنَةً لَا أَبْرَحُ حَقَّهُ أَتَيْنَاهُ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضَى حَقْبًا ﴿١﴾ » إلى قوله تعالى : « قَالَ لِمُوسَى هَلْ أَتَيْكَ عَلَى أَنْ تَعْلَمَ مِمَّا عَلِمْتَ رُشَدًا » [الكهف: ٦٠-٦٦] وقال تعالى : « وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهِمْ بِالْفَسَادِ وَالشَّقِيقِ يُرِيدُونَ وَجْهَهُمْ » [الكهف: ٢٨].

షైతాన్ నన్ను ఏమరుపాటుకు గురిచేశడు.  
నేను దాని గురించి మీకు చెప్పటం మరిచి  
పోయాను. చేప విచిత్రమైన రీతిలో బయటపడి  
నదిలోకి వెళ్లిపోయింది” అని అన్నాడు. అది  
విని మూసా “మనం అన్యేషిష్టు వచ్చినది ఆ  
ప్రాంతం కొరకే కదా!” అని అన్నాడు. కనుక  
వారిద్వరూ తమ అడుగు జాడలలో వెనక్కి తిరిగి  
వెళ్లారు. అక్కడ వారు మా దాసులలోని ఒక  
దాసుణ్ణి కనుగొన్నారు. మేము అతనికి మా  
కారుణ్యాన్ని ప్రసాదించాము. మా తరఫునుండి  
ఒక ప్రత్యేక జ్ఞానాన్ని ప్రసాదించాము.

మూసా అతనితో “మీరు నేర్చుకున్న వివేకాన్ని  
మీరు నాకు కూడా బోధించేందుకు నేను మీ  
వెంట ఉండవచ్చా?” అని అడిగాడు.

(అల్ కహాఫ్ : 60 - 66)

జంకొకబోట అల్లాహ్ ఇలా ఆదేశిస్తున్నాడు,  
“తమ ప్రభువు ప్రసన్నతను అర్థిస్తూ ఉదయం  
సాయంత్రం ఆయన్ను వేడుకుంటూ ఉండేవారి  
సాహచర్యం పట్ల నీ హృదయాన్ని సంతృప్త  
పరచుకో.” (అల్ కహాఫ్ : 28)

361. హాజిత్ అనన్ (రజి) కథనం :  
దైవప్రవక్త తదనంతరం ఒకసారి హాజిత్  
అబూబక్ర్ (రజి) ఉమర్ (రజి)తో,  
“ఉమ్మె ఐమన్ (రజి.అనహో) దగ్గరికి  
పోదాం పదండి. దైవప్రవక్త (స) ఆమెను  
పరామర్శించటానికి వెళ్లినట్లు మనం  
కూడా వెళదాం” అని అన్నారు. ఆ  
తరువాత వాళ్లిద్దరూ కలిసి ఆమె దగ్గరికి  
వెళ్లగానే ఆమె బాపురుమన్నది.  
“ఎడ్డుడమెందుకు? దైవప్రవక్తకు దేవుని

٣٦١ - وَعَنْ أُنْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ  
قَالَ: قَالَ أَبُو بَكْرٍ لِعُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا  
بَعْدَ وَفَاءِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: انْطَلَقَ بَنَا إِلَى أُمَّةِ  
أَيْمَنَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا نَتَرُوْهُمَا كَمَا كَانَ  
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ انْتَهَى إِلَيْهَا  
بَكَتْ، فَقَالَ لَهَا: مَا يُنِيبِكِ أَمَا تَعْلَمِينَ أَنَّ

దగ్గర (ఇహలోకంలో కంటే) ఎంతో త్రైప్తమైన స్థానం లభిస్తుందని నీకు తెలియదా?" అంటూ వాళ్ళిద్దరూ అమెను ఓదార్శారు. అప్పుడు అమె, "దైవప్రవక్తకు దేవుని దగ్గర గొప్ప స్థానముందని తెలియక నేను ఏడ్వటం లేదు. ఆకాశం నుండి వహి (దైవవాణి) అవతరణ అగిపోయినందుకు ఏడుస్తున్నాను" అని అన్నారు. అమె మాటలు వాళ్ళిద్దరిని కూడా ఏడ్వైలా చేశాయి. అమెతోపాటు వాళ్ళా ఏడ్వటం మొదలు పెట్టారు. (ముస్లిం)

(సహీద్ ముస్లింలోని ప్రవక్త సహచరుల మహిమాన్వతుల ప్రకరణం)

### ముఖ్యాలంశాలు

హజ్రత్ ఉమ్మె ఐమన్ (రజి.అన్హో) అబీసీనియా దేశానికి చెందిన బానిస ష్రీ. దైవప్రవక్త తండ్రి అబ్బుల్లాహ్ గారి దగ్గర సేవకురాలిగా పనిచేసేది. అబ్బుల్లాహ్ మరణించిన తరువాత దైవప్రవక్త పుట్టారు. ఆయనను పెంచటంలో ఆయన తల్లి అమినాకు ఉమ్మె ఐమన్ ఎంతగానో తోడ్పడ్డారు. ఆ తరువాత కాలంలో దైవప్రవక్త (స) అమెకు బానిసత్వం నుండి స్వేచ్ఛను ప్రసాదించి జైద్ బిన్ హారిసాకిచ్చి వివాహం చేశారు.

ఈ హదీసు ద్వారా మహాత్ములు దూరమైపోయినప్పుడు విలపించటంలో తప్పులేదని తెలుస్తోంది. అదేవిధంగా తమ బంధుమితులు తరచూ సందర్శిస్తూ ఉండేవారిని తాము కూడా సందర్శించడానికి వెళ్ళడం పుణ్యప్రదమని కూడా బోధపడుతోంది.

362. హజ్రత్ అబూ హారైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లా) ఇలా ప్రబోధించారు: ఒకడు వేరొక ప్రోంతంలో ఉంటున్న తన సోదరుణ్ణి కలవటానికి బయలుదేరాడు. దేవుడు అతను వెళ్ళే దారిలో ఒక దూతను కూర్చోబెట్టాడు. ఆ వ్యక్తి అక్కడికి రాగానే దైవదూత అతన్ని "ఎక్కడికి వెళ్తున్నావ్?" అని

ما عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِرَسُولِ اللَّهِ؟ فَقَالَتْ: إِنِّي لَا أَبِكِي أَنِّي لَا أَعْلَمُ أَنَّ مَا عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى خَيْرٌ لِرَسُولِ اللَّهِ، وَلِكِنْ أَبِكِي أَنَّ الْوَحْيَ قَدْ انْقَطَعَ مِنَ السَّمَاءِ، فَهَيَّجَتْهُمَا عَلَى الْبَكَاءِ، فَجَعَلَا يَكِيَانِ مَعَهَا. رواه مسلم.

٣٦٢ - وَعَنْ أَبِي هَرِيرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَنَّ رَجُلًا زَارَ أَخَا لَهُ فِي قَرْيَةٍ أُخْرَى، فَازْصَدَ اللَّهُ عَلَى مَذْرَجَتِهِ مَلَكًا، فَلَمَّا أَتَى عَلَيْهِ قَالَ: أَيْنَ تُرِيدُ؟»

అడిగాడు. “ఈ ఊర్లో నా సోదరుడు న్నాడు. అతన్ని కలవటానికి వెళ్తున్నాను” అని ఆ వ్యక్తి సమాధానమిచ్చాడు. “అతను నీకేదైనా ఉపకారం చేసి ఉంటాడు. నువ్వుప్పుడు అతని ఉపకారాన్ని తీర్చడానికి వెళ్తున్నావు, అవునా?” అని అడిగాడు దూత. “అలాంటిదేం లేదు. నేను దైవం కోసం అతన్ని ప్రేమిస్తున్నాను. ఆ ప్రేమతోనే నేను అతని దగ్గరికి వెళ్తున్నాను” అని చెప్పాడా వ్యక్తి. అప్పుడు దైవదూత, “నేను దేవుని తరఫునుండి నీ వద్దకు పంపబడిన దూతను. నీవు నీ సోదరుణ్ణి దైవం కోసం ప్రేమించినట్లే దేవుడు కూడా నిన్న ప్రేమిస్తున్నాడని (తెలియపరచ టానికి వచ్చాను)” అని చెప్పాడు.  
(ముస్లిం)

అతణ్ణి రక్కించటం కోసం ఎవరినన్నా నియమించాడని చెప్పటానికి ‘అర్పదహూ లికజ్ఞ’ అని వ్యవహరిస్తారు. ‘మద్రజతు’ అంటే ‘దారి’. ‘తరుబ్బుహు’ అంటే నీవు దాన్ని కాపాడుతున్నావు, దాన్ని చక్కదిద్దటం కోసం కృషి చేస్తున్నా వని భావం.

(సహీద్ ముస్లింలోని సత్కార్యాలు - సత్యంబంధాల ప్రకరణం)

### ముఖ్యాంశాలు

ఎవర్చు ప్రేమించినా దైవం కోసమే ప్రేమించాలి. ఎవరిని కలవటానికి వెళ్తినా దైవప్రస్తుతను ఒడసే ఉద్దేశ్యంతోనే వెళ్తాలి. కాని సాధారణంగా ప్రజలు ప్రాపంచిక ప్రయోజనాల కోసమే పరస్పరం కలుస్తూ ఉంటారు. ప్రాపంచిక ఉద్దేశ్యంతో కలవటంలోనూ తప్పులేదు గాని హదీసులో ప్రస్తావించబడిన విశిష్టత మాత్రం దైవం కోసం కలిసేవారికి దక్కుతుంది.

قال: أَرِيدُ أَنْهَا لِي فِي هَذِهِ الْقَرْيَةِ. قَالَ: مَنْ لَكَ عَلَيْهِ مِنْ نِعْمَةٍ تَرْبَهَا عَلَيْهِ؟ قَالَ: لَا، غَيْرَ أَنِّي أَحِبْتُهُ فِي اللَّهِ تَعَالَى، قَالَ: فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ إِلَيْكَ بِأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحِبَّكَ كَمَا أَحِبْتَهُ فِيهِ، رواه مسلم.

يقال: «أَزْصَدَهُ»  
لِكِذا: إِذَا وَكَلَهُ بِحَفْظِهِ، وَ«الْمَدْرَجَةُ»  
بفتح العيسِيِّ والراءِ: الطَّرِيقُ، وَمعْنَى  
«تَرْبَهَا»: تَقُومُ بِهَا، وَتَشْغُلُ فِي صَلَاحِهَا.

363. హజత్ అబూ హురైరా (రజి) గారే చేసిన కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు : ఎవడైనా రోగగ్రస్తుణ్ణి పరామర్శించటంగాని లేదా దైవం కోసం తన సౌదరుణ్ణి కలవటం గాని చేసినప్పుడు (దేవుని తరపు నుండి) ఒక ప్రకటన చేసేవాడు, “నీకు అభినందనలు. నీ నడక సార్థకమవుగాక! నీకు స్వర్గంలో స్థానం లభించుగాక!” అని ఎలుగెత్తి ప్రార్థిస్తాడు.

తిర్యక్క దీనిని వెలికిటీసి ‘హసన్’గా పేర్కొన్నారు. కాని మరికొన్ని ప్రతుల్లో ఈ హదీసు ‘గరీబ్’ (అంటే అరుదైనది) అని ఉంది.

(జామె తిర్యక్కలోని సత్కారాలు - సత్కంబంధాల ప్రకరణం)

### ముఖ్యంశాలు

వ్యాధిగ్రస్తుల్ని పరామర్శించటం, కేవలం దైవప్రసన్నతను బడసే ఉద్దేశ్యంతో తోటి ముస్లిం సౌదరుల్ని కలవటం అత్యంత శ్రేష్ఠమైన ఆచరణలు. సత్పురుషులను కలవటానికి వెళ్లటం కూడా సదాచరణ. మనిషి మంచివారిని కలవటానికి వెళ్లినప్పుడు అతను వేసే ప్రతి అదుగుకు బదులుగా అతని కర్మల జాబితాలో పుణ్యకార్యాలు లిఖించబడతాయి.

364. హజత్ అబూ మూసా అఫ్ఫరీ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (స) ఇలా ప్రవచించారు : మంచి స్నేహితుడు కస్తూరి అమ్మేవాడితో సమానం. చెడ్డ స్నేహితుడు కొలిమి ఊదేవాడితో సమానం. కస్తూరి అమ్మేవాడి దగ్గర కూర్చుంటే అతను నీకు కానుకగా కస్తూరి ఇస్తాడు లేదా దాన్ని నువ్వు కొనయినా కొంటావు. ఈ రెండూ

٣٦٣ - وَعَنْهُ قَالَ: قَالَ  
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ عَادَ مَرِيشاً أَوْ زَارَ أَخَا  
لَهُ فِي اللَّهِ، نَادَاهُ مُنَادٍ بِأَنَّ طِبَّتَ، وَطَابَ  
مَمْشَاكَ، وَبَنَوَاتَ مِنْ الْجَنَّةِ مَنْزِلًا» رواه  
الترمذني وقال: حديث حسن، وفي بعض  
النسخ: غريب.

٣٦٤ - وَعَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ  
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّمَا مَئِلُ  
الْجَلِيسِ الصَّالِحِ وَجَلِيسِ السُّوءِ، كَحَامِلِ  
الْمِسْكِ، وَنَافِعِ الْكَبِيرِ، فَحَامِلُ الْمِسْكِ،  
إِنَّمَا أَنْ يُخْدِيَكَ، وَإِنَّمَا أَنْ تَبْتَاعَ مِنْهُ وَإِنَّمَا

కాకపోయినా కనీసం నీకు అతని దగ్గర్చుంచి సువాసనయినా వస్తుంది. అదే నువ్వు కొలిమి ఊదే వాడి దగ్గర కూర్చుంటే (అతను నీ మీదకు నిప్పు రవ్వులు ఎగరేసి) నీ బట్టల్ని కాలుస్తాడు లేదా అతని దగ్గర్చుంచి నీకు దుర్వాస నయినా అంటుతుంది.

(బుభారీ - ముస్లిం)

(సహీద్ బుభారీలోని జనాయెజ్ ప్రకరణం, సహీద్ ముస్లింలోని సత్కార్యాలు - సత్కంబంధాల ప్రకరణం)

### ముఖ్యాంకాలు

ఎల్లప్పుడూ సజ్జనుల సాహచర్యాన్ని మాత్రమే ఎంచుకోవాలి. దుర్జనుల సాహచర్యాన్ని, స్నేహాన్ని విసర్పించాలి. ఎందుకంటే కన్సూరి అమేఘాడి దగ్గర కూర్చుంటే ఎన్నో విధాలుగా ఉపయోగమున్నట్టే సజ్జనులతో సావాసం చేస్తే అన్నీ ప్రయోజనాలే కలుగుతాయి. వారితో కలిసి ఉండటం వల్ల మనిషి వారిలోని సద్యణాలను గ్రహించి క్రమక్రమంగా తను కూడా వారిలాగే మంచి మనిషిగా మారతాడు. దీనికి భిన్నంగా చెడు సావాసాల వల్ల చెడులకు అలవాటు పడి ఆఖరికి తను కూడా చెడుల చెట్టుగా మారిపోతాడు.

365. హజుత్ అబూ హస్రైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రభోధించారు : సాధారణంగా నాలుగు విషయాలను చూసి స్త్రీని వివాహం చేసుకుంటారు. ఆమె సిరిసంపదలను చూసి, ఆమె కుటుంబం, వంశాలను చూసి, ఆమె అందాన్ని చూసి, (మరి కొంతమంది) ఆమె ధర్మపరాయణ తను చూసి వివాహమాడతారు. కానీ నీవు మాత్రం ధర్మపరాయణురాలైన స్త్రీని వివాహమాడి సాఫల్యం పొందు. నీ చేతులకు మన్మ తగల!

(బుభారీ - ముస్లిం)

تَجَدَ مِنْهُ رِيحًا طَيْهَةً، وَنَافِخُ الْكَبِيرَ، إِمَّا أَنْ  
يُخْرِقَ نِيَابَكَ، وَإِمَّا أَنْ تَجَدَ مِنْهُ رِيحًا مُنْتَهَةً  
مُنْفَقٌ عَلَيْهِ. «يُخْذِيكَ»: يُعْطِيكَ.

٣٦٥ - وَعَنْ أَبِي هَرِيرَةَ رَضِيَ اللَّهُ  
عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «تُنْكَحُ الْمَرْأَةُ  
لَأَرْبَعَ: لِمَالِهَا، وَلِحَسَبِهَا، وَلِجَمَالِهَا،  
وَلِدِينِهَا، فَاظْفَرْ بِذَاتِ الدِّينِ تَرِبَتْ بِهَا»  
مُنْفَقٌ عَلَيْهِ.

ఈ హదీసు భావం ఏమిటంటే, సాధారణంగా ప్రజలు వివాహ సందర్భంలో ఈ నాలుగు విషయాలను దృష్టిలో పెట్టుకొని వివాహమాడతారు. నువ్వు మాత్రం ధర్మపరాయణురాలైన స్త్రీనే కోరుకోవాలి. అలాంటి స్త్రీని వివాహమాడటానికి కృషిచేయాలి. ఆమె సాహచర్యాన్నే అభిలషించాలి.

(సహీద్ బుఖారీ మరియు సహీద్ ముస్లింలలోని నికాహ్ ప్రకరణాలు)

### ముఖ్యాంశాలు

ధర్మపరాయణురాలైన స్త్రీని వివాహమాడితేనే మనిషి వైవాహిక జీవితం సార్థకమవుతుంది. ధర్మపరాయణురాలైన స్త్రీకి భర్త స్థానం ఏమిటో తెలిసి ఉంటుంది కనుక ఆమె తన భర్త పట్ల విధేయతా భావంతో మసలుకుంటుంది. దాంతో జీవితంలో ఎన్ని కష్టాలెదురైనప్పటికీ మనిషి దాంపత్య జీవితంలో సుఖాన్ని అనుభవిస్తాడు. అదీగాక ఆమె అతని సంతూహాన్ని సదాచార సంపన్ములుగా తీర్చిదిద్దుతుంది.

ఇకపోతే పై హదీసులో పేర్కొనబడిన మిగతా మూడు రకాల స్త్రీల వల్ల కుటుంబ జీవనం ఎన్నో ఒడిదుడుకులకు లోనవుతుంది. మనిషికి బయటి కష్టాలతో పాటు ఇంట్లో ఆలుచిట్టల వల్ల కూడా ఎన్నో ఇబ్బందులు ఎదురౌతాయి. దాని దుష్ప్రభావం వల్ల సంతూహం తల్లిదండ్రులకు అవిధేయులుగా మారే అవకాశమూ ఉంది. కనుక వైవాహిక జీవితం కోసం స్త్రీని ఎన్నుకున్నప్పుడు ధర్మపరాయణతకే ఎక్కువ ప్రాధాన్యత ఇవ్వాలి.

366. హజ్రత్ ఇబ్రాహిమ్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (స) జిబులూల్ (అలైహి)తో మాటల్చాడుతూ, “ఇప్పుడు మీరు మమ్మల్ని కలవటానికి ఇన్నిసార్లు వస్తున్నారు కదా! ఇంతకన్నా ఎక్కువ సార్లు మమ్మల్ని కలవటానికి రాకూడదా?!” అని అడిగారు. అప్పుడు దివ్య ఖుర్జాన్లోని ఈ సూక్తులు అవతరించాయి.

ومعناه: أَنَّ النَّاسَ يَقْصِدُونَ فِي الْعَادَةِ مِنَ الْمَرْأَةِ هُذِهِ الْخِسَالَ الْأَرْبَعَ، فَأَخْرِضَ أُنْثَى عَلَى ذَاتِ الدِّينِ، وَأَظْفَرَ بِهَا، وَأَخْرِضَ عَلَى صُخْبَتِهَا.

وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ لِجَبْرِيلَ: «مَا يَمْنَعُكَ أَنْ تَزَوَّرَنَا أَكْثَرَ مِنَ تَزَوَّرُنَا؟» فَتَرَأَتْ «وَمَا تَنْتَزَلُ إِلَّا يَأْمُرُ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ» رواه البخاري.

“ప్రవక్త! మేము నీ ప్రభువు ఆజ్ఞ  
లేకుండా క్రిందికి దిగిరాము. మా  
ముందు ఉన్నదీ, మా వెనుక ఉన్నది,  
ఆ రెండింటి మధ్య ఉన్నది, ప్రతిదీ  
అయినదే.” (మర్యాద : 64)

(బుఖారీ)

(సహీద్ బుఖారీలోని వ్యాఖ్యానాల ప్రకరణం)

### ముఖ్యాంశాలు

హజ్రత్ జిబుల్యాల్ (అలైహి) ‘వీ’ (దైవవాటి)ని తీసుకొని దైవప్రవక్త (సల్లం) దగ్గరికి వచ్చేవారు. దైవప్రవక్తకు జిబుల్యాల్ ద్వారా మరిన్ని విషయాలు తెలుసుకోవాలన్న ఆపురత ఉండేది. అందుకే జిబుల్యాల్ను ఇంకా ఎక్కువగా తన దగ్గరికి వస్తూ ఉండుమని ఆహ్వానించారు. కానీ అయిన మాత్రం దైవప్రవక్త ఆహ్వానాన్ని మర్యాదపూర్వకంగా తిరస్కరించారు. తనలాంటి దైవదూతులందరూ భూమిపైకి రావాలన్నా తిరిగి దేవుని దగ్గరికి వెళ్ళాలన్నా అందుకు దేవుని అనుమతి అవసరమని, ఈ విషయంలో తమకెలాంటి నిర్దయాధికారం లేదని చెప్పారు.

367. హజ్రత్ అబూ సయ్యద్ ఖుద్రీ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (స) “విశ్వాసి అయిన వ్యక్తిని మాత్రమే మీ స్నేహితుడిగా చేసుకోండి. ఇంకా మీ అన్నం దైవభక్తిగలవారే తినాలి సుమా!” అని ఉపదేశించారు.

(అబూదావూద్, తిర్మిజీ - తిర్మిజీ దీనిని అంగీకరించదగిన ఆధారాలతో వెలికి తీశారు.)

(సుననె అబూదావూద్ లోని సంస్కర ప్రకరణం, సుననె తిర్మిజీలోని పహిక అనాస్కత ప్రకరణం)

### ముఖ్యాంశాలు

దైవ తిరస్కారులతో సావాసం చేయటం వల్ల విశ్వాసులు కూడా వారికి ప్రభావితులయ్య అవకాశం ఉంది. అందుకే అలాంటి వారితో స్నేహం, సాహచర్యం మంచిది కాదని చెప్పబడింది. దీనికి భిన్నంగా విశ్వాసులతో స్నేహం చేస్తే వారు ఒండోకరికి ఆలంబనగా ఉంటారు. వారి

٣٦٧ - وَعَنْ أَبِي سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ  
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ:  
«لَا تُصَاحِبْ إِلَّا مُؤْمِنًا، وَلَا يَأْكُلْ طَعَامَكَ  
إِلَّا تَقِيًّا». رواه أبو داود، والترمذني  
ياسناد لابأس به.

విశ్వాసం మరింత తేజోమయమవుతుంది. ఈ హదీసు ద్వారా బోధపడే రెండు విషయం ఏమిటంటే విందు భోజనాలకు ఆహ్వానించేటప్పుడు సజ్జనుల్ని, దైవభక్తిగలవారినే ఆహ్వానించాలి. అదేవిధంగా దానధర్మాలు చేసినప్పుడు కూడా ధర్మచింతన గల ముస్లింలను వెతికి వారికి దానాలు చేయాలి.

**368. హజ్రత్ అబ్బాహుస్టరైరా (రజి)**  
కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు : మనిషి తన స్నేహితుడి ధర్మానికి (అతి ఎక్కువగా) ప్రభావితు దవుతాడు. కాబట్టి మీలో ప్రతి ఒక్కడూ తాను ఎవరితో స్నేహం చేస్తున్నాడో చూసుకోవాలి.

(అబ్బా దావూద్ మరియు తిర్యక్కలు దీన్ని దృఢమైన ఆధారాలతో వెలికి తీశారు. ఇంకా తిర్యక్ దీని ఆధారాన్ని ప్రామాణికమైనదిగా పేర్కొన్నారు.)

### ముఖ్యాంశాలు

ఈ హదీసులో కూడా ధర్మపరాయణులైన వ్యక్తులతోనే స్నేహం చేయాలనని, దైవతిరస్కారులతో స్నేహానికి దూరంగా ఉండాలని తాకీదు చేయబడింది. ధర్మానికి ఏమాత్రం ప్రాముఖ్యం ఇవ్వడుండా ప్రపంచాన్నే సర్వస్వంగా భావించేవారితో స్నేహం చేస్తే క్రమంగా విశ్వాసులు కూడా వారికి ప్రభావితులై ప్రాపంచిక వ్యామోహంలో చిక్కుకునే ప్రమాదముంది. కాబట్టి ప్రతి ఒక్కరూ తాము ఎవరితో ఎలాంటి స్నేహసంబంధాలను కలిగి ఉన్నారో ఆత్మపురిషీలన చేసుకుంటూ ఉండాలి.

**369. హజ్రత్ అబ్బా మూసా అష్ఫారీ**  
(రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు : మనిషి తాను అభిమా నించిన వారితో పాటే ఉంటాడు.

(బుభారీ - ముస్లిం)

వేరొక ఉల్లేఖనంలో ఇలా ఉంది : ఒక వ్యక్తి కొంతమందిని అభిమానించి

٣٦٨ - وعن أبي هريرة رضي الله عنه أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «الرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ، فَلَيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ». رواه أبو داود، والترمذي بإسناد صحيح، وقال الترمذى: حديث حسن.

٣٦٩ - وعن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ» متفق عليه. وفي رواية قال: قَيلَ لِلنَّبِيِّ ﷺ: الرَّجُلُ يُحِبُّ الْقَوْمَ وَلَمَّا يَلْحَقُ بِهِمْ؟ قَالَ: «الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ».

నప్పటికీ వారి స్థాయికి చేరుకోలేక  
పోతేనో?!” అని ఎవరో సందేహపడగా,  
“మనిషి తాను అభిమానించినవారి  
వెంటే ఉంటాడు” అని అన్నారు  
దైవప్రవక్త (సల్లం).

(సహీద్ బుఖారీలోని సంస్కృత ప్రకరణం, సహీద్ ముస్లింలోని సత్కార్యాలు -  
సత్కంబంధాల ప్రకరణం)

### ముఖ్యాంశాలు

ధర్మపరాయణులు, సదాచార సంపన్ములను అభిమానిస్తే పరంలోకంలో కూడా వారి  
సాహాచర్య భాగ్యం లభిస్తుంది. ప్రజలు తాము అభిమానించేవారంతటి గొప్పవారు  
కాలేకపోయినప్పటికీ దేవుడు తన కరుణా కటూక్కాలతో సామాన్య ప్రజానీకానికి కూడా అంతటి  
గొరవాన్ని కల్పిస్తాడు. దీనికి ఏరుడ్దంగా చెడ్డవారిని, అవినీతిపరుల్ని అభిమానిస్తే పరలోకంలో  
భయంకరమైన పరిణామాల్ని ఎదుర్కొవలసి వస్తుంది. దేవుడు ఆ నీచులతో పాటు వారిని  
అభిమానించిన వారిని కూడా నేరస్తులుగా నిలబడేడతాడు.

370. హజత్ అనన్ కథనం ప్రకారం  
ఒక పల్లెటూరి వ్యక్తి దైవప్రవక్తను,  
“ప్రథయం ఎప్పుడుస్తుంద”ని అడిగాడు.  
“దానికోసం నువ్వేం ఏర్పాట్లు చేసు  
కున్నావు?” అని అడిగారు దైవప్రవక్త  
(సల్లం). దానికావ్యక్తి, “దైవాన్ని, దైవ  
ప్రవక్తను ప్రేమించటం” అని అన్నాడు.  
అతని సమాధానం విని దైవ ప్రవక్త  
“మరయితే నీవు ఎవరిని ప్రేమిస్తున్నావో  
వారితోనే ఉంటావు” అని అన్నారు.

(బుఖారీ, ముస్లిం వాక్యాలు మాత్రం  
ముస్లింవి)

బుఖారీ - ముస్లింలలోని వేరొక ఉల్లే  
ఖనం ప్రకారం ఆ వ్యక్తి ఇలా అన్నాడు:  
“నేను దానికోసం ఎక్కువగా ఉపవాసా

٣٧٠ - وَعَنْ أَنْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ  
أَعْرَابِيًّا قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ: مَتَى السَّاعَةُ؟  
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا أَعْدَدْتَ لَهَا؟»  
قَالَ: حُبُّ الْمَرْءِ وَرَسُولِهِ، قَالَ: «أَنْتَ مَعَ  
مَنْ أَخْيَتَ». مُتَفَقُّ عَلَيْهِ، وَهَذَا لِفَظُ  
مُسْلِمٌ .

وَفِي رَوَايَةِ لَهَمَّا: مَا أَعْدَدْتُ لَهَا  
مِنْ كَثِيرٍ صَوْمٌ، وَلَا صَلَاتٍ، وَلَا صَدَقَةٍ،  
وَلِكُنْيَةِ أَحَبِّ اللَّهِ وَرَسُولَهُ.

లేమీ పాటించలేదు. అధికంగా  
నమాజులుగాని, దానధర్మాలుగాని  
చెయ్యలేదు. అయితే నేను దేవుణ్ణి,  
దైవప్రవక్తను మాత్రం ప్రేమిస్తున్నాను.”

(సహీద్ బుఖారీలోని సంస్కార ప్రకరణం, సహీద్ ముస్లింలోని సత్కార్యాలు -  
సత్కార్యాల ప్రకరణం)

### ముఖ్యాంశాలు

దైవప్రవక్త సహచరుల్లో ఎవరైనా తాను దేవుణ్ణి, దైవప్రవక్తను ప్రేమిస్తున్నానని అంటే  
అవి ఒట్టి నోటిమాటలే కావు. వారి దృష్టిలో దేవుణ్ణి, దైవప్రవక్తను ప్రేమించడమంటే జీవితంలోని  
అన్ని విషయాల్లోనూ వారికి విధేయత చూపటం, వారి ఆజ్ఞల్ని శిరసాపొంచడమన్నమాట. పై  
హదీసులో ఆ పల్లెటూరి వ్యక్తి తాను ప్రథయానంతరం పరలోక జీవితం కోసం అంత ఎక్కువగా  
నమాజులు, ఉపవాసాలు, దానధర్మాలు చేయలేదని, అయితే దేవుణ్ణి, దైవప్రవక్తను మాత్రం  
మనస్సుర్తిగా అభిమానిస్తున్నానని చెప్పాడు. ఇక్కడ నమాజులు, ఉపవాసాలంటే స్వచ్ఛంద  
(నఫిల్) ఆరాధనలన్నమాట. ఘర్ష ఆరాధనలు (విధులు) మాత్రం ఎవరైనాసరే తప్పకుండా  
నిర్వర్తించాల్సిందే. ఘర్ష ఆరాధనలు పాటించకుండా ఎవరైనా తాను దేవుణ్ణి, దైవప్రవక్తను  
ప్రేమిస్తున్నానని అంటే అవి ఒట్టి బూటకపు మాటలే. మనిషి నిజంగా దేవుణ్ణి, దైవప్రవక్తను  
అభిమానించేవాడైతే అతని అభిమానం ఘర్ష ఆరాధనలు పాటించడంలోనే కనపడుతుంది.  
అలాంటి వ్యక్తి అతి ఎక్కువగా స్వచ్ఛంద (నఫిల్) ఆరాధనలు చేసి ఉండకపోయినప్పటికీ  
తన నిష్పల్యమైన అభిమానం వల్ల దేవుని సన్నిధిలో కృతార్థుడవుతాడు. ఘర్షలను విస్కరించి  
నఫిల్ ఆరాధనల్ని పట్టుకొని ప్రేలాటితే దానివల్ల ఎలాంటి ప్రయోజనం ఉందదు. దేవుని సన్నిధిలో  
అలాంటి నఫిల్ ఆరాధనలకు ఎలాంటి విలువా ఉందదు.

371. హాజిత్ ఇబ్రైమ్ మస్వాద్ (రజి)  
కథనం ప్రకారం ఒక వ్యక్తి దైవప్రవక్త  
(సల్లం) దగ్గరికి వచ్చి, “దైవప్రవక్త! ఒక  
మనిషి కొందరిని అభిమానిస్తున్నాడు  
గాని తాను మాత్రం వారి స్థాయికి చేరుకో  
లేకపోతున్నాడు. అలాంటి వ్యక్తి గురించి  
మీ అభిప్రాయం ఏమిటి?” అని  
అడిగాడు. దానికి ఆయన “మనిషి తాను  
అభిమానించినవారితో పాటే ఉంటాడు”  
అని చెప్పారు. (బుఖారీ - ముస్లిం)

٣٧١ - وَعَنْ أَبْنَى مُسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ  
عنه قال: جَاءَ رَجُلٌ إِلَيْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ  
فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! كَيْفَ تَقُولُ فِي رَجُلٍ  
أَحَبَّ قَوْمًا وَلَمْ يَلْحَقْ بِهِمْ؟ فَقَالَ  
رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ»  
متفقٌ عليه.

(సహీద్ బుఖారీలోని సంస్కృత ప్రకరణం, సహీద్ ముస్లింలోని సత్కార్యాలు - సత్కంబంధాల ప్రకరణం)

## ముఖ్యాంశాలు

వారి స్థాయికి చేరుకోలేకపోతున్నారండే ఇహలోకంలో సత్కార్యాలు చేయటంలో తమ అభిమాన పాత్రుల స్థాయికి చేరుకోలేక పోతున్నారని అర్థం. కానీ పరలోకంలో మాత్రం వారి దైవభక్తి గలవారిని అభిమానించినందుకు దేవుడు తన కరుణాకట్టాక్షాలతో వారిని కూడా వారి అభిమానపాత్రుల స్థాయికి చేర్చి వారితో పాటు ఉంచుతాడు. పై హదీసులో ఈ విషయం గురించి దైవప్రవక్తను అడుగుతున్నది ఆయన (స) సహచరుడే. ఎవరి గురించి అడుగుతున్నదో వారూ సహచరులే - అయినప్పటికీ భావం రీత్యా ఈ హదీసు అందరికీ వరిస్తుంది. ప్రకయం వచ్చేవరకు పుణ్యాత్ముల్ని అభిమానించేవారందరికీ పరలోకంలో పుణ్యగతులే ప్రాప్తమవుతాయి. అయితే దానికోసం దైవగ్రంధానికి, దైవప్రవక్త సంప్రదాయానికి కట్టుబడి అచరిస్తూ, వీటైనంతవరకు ధర్మదేశాల్ని పాటిస్తూ ఉండాలి.

372. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (స) ఇలా ప్రవచించారు : బంగారం, వెండి గను ల్లాగా ప్రజలు (కూడా వేర్యేరు) గను ల్లాంటి వారు. అజ్ఞాన కాలంలో మంచి వాట్చుగా ఉండినవారు ఇస్లాం స్వీకరించిన తరువాత కూడా మంచివాట్చుగానే ఉంటారు. అయితే వారు ధర్మం పట్ల సరయిన అవగాహన కలిగి ఉండాలి.

అదేవిధంగా ఆత్మలు కూడా అనేక సైన్యాల మాదిరిగా ఉంటాయి. (ఆత్మవస్థలో) ఒక ఆత్మకు మరో ఆత్మతో పరిచయముంటే (ప్రపంచంలోనూ) వారి మధ్య మైత్రి ఏర్పడుతుంది. అదే విధంగా (ఆత్మవస్థలో) పరిచయంలేని ఆత్మలు (ప్రపంచంలోనూ) అపరిచితులుగానే ఉండిపోతాయి. (ముస్లిం)

٣٧٢ - وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «النَّاسُ مَعَادُنَ كَمَعَادِنَ الْذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ، خَيَارُهُمْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ خَيَارُهُمْ فِي الْإِسْلَامِ إِذَا فَقَهُوا، وَالْأَزْوَاجُ جُنُودٌ مَجَنَّدَةٌ، فَمَا تَعَارَفَ مِنْهَا اشْتَكَلَ، وَمَا تَنَاكَرَ مِنْهَا اخْتَلَفَ» رواه مسلم. وروى البخاري قوله: «الآزواج» إلخ من روایة عائشة رضي الله عنها.

ఇమాము బుఫారీ ఈ హదీసులో వచ్చిన  
ఆత్ముల ప్రస్తావనను మాత్రం హజుత్  
అయిషా (రజి.అన్వహ) ఆధారంగా  
ఉల్లేఖించారు.

(సహీదు బుఫారీలోని ప్రవక్తల ప్రకరణం, సహీదు ముస్లింలోని ప్రవక్త సహాచరుల  
మహిమాన్వతుల ప్రకరణం)

### ముబ్బాంశాలు

గనుల్లో అనేక రకాలుంటాయి. కొన్ని గనుల నుంచి స్వచ్ఛమైన ఖనిజాలు వెలువడితే మరికొన్ని గనుల నుంచి నాసిరకపు ఖనిజాలు వెలువడతాయి. అదేవిధంగా మనుషుల్లో కూడా మంచి, చెదు - రెండు రకాల వారుంటారు. సమాజంలో గౌరవోన్నతులు, పేరు ప్రతిష్ఠలు గలవారెవరైనా ఇస్లాం స్వీకరిస్తే వారి గౌరవానికి, పేరు ప్రతిష్ఠలకు ఎలాంటి భంగం వాటిల్లదు. ఆ తరువాత కూడా వారు గౌరవంగా ప్రతిష్ఠాత్మక జీవితాన్ని గడపవచ్చు. అయితే వారు ధార్మిక స్వపూ, ధర్మం గురించి సరయిన అవగాహన కలిగి ఉండాలి. ధర్మాదేశాల్ని పాటించేవారయి ఉండాలి.

ఆత్ములు అనేక సైన్యాల మాదిరిగా ఉంటాయంటే, వాటి మనస్తత్వాలకనుగుణంగా వేర్యేలు సమూహాలుగా ఉంటాయని అర్థం. మంచిని కోరే ఆత్ములకు ఆ ఆత్మావప్పులోనే ఇతర మంచి ఆత్ములతో పరిచయమేర్పడుతుంది. అదేవిధంగా చెదుని ప్రేమించే మనస్తత్వం గల ఆత్ములకు ఇతర చెడ్డ ఆత్ములతో పరిచయమేర్పడుతుంది. ప్రపంచంలోకి వచ్చిన తరువాత ఆ పరిచయాలే స్వేచ్ఛ సంబంధాలుగా మార్పు చెందుతాయి.

373. హజుత్ ఉస్మైర్ బిన్ అమ్రు -  
మరికొంతమంది అభిప్రాయం ప్రకారం  
ఉస్మైర్ బిన్ జాబిర్ కథనం :

“యమన్ దేశం నుండి ముస్లిం యుద్ధ వీరులకు సహాయపడేవారెవరైనా వస్తు హజుత్ ఉమర్ (రజి) వారిని “మీలో ఉవైన్ బిన్ అమీర్ అనే పేరుగల వ్యక్తి ఎవరైనా ఉన్నారా?” అని అడుగుతుండే వారు. ఒకనాడు ఓ బృందంతో పాటు నిజంగానే ఉవైన్ వచ్చారు. మీరు ‘ఉవైన్ బిన్ అమీర్ గారేనా?’ అని ఉమర్

373 - وَعَنْ أُسَيْرِ بْنِ عَمْرِو  
وَيَقَالُ: ابْنُ جَابِرٍ - وَهُوَ بِسْمِ الْهَمَزَةِ،  
وَفَتْحِ السَّبِينِ الْمَهْمَلَةِ - قَالَ: كَانَ عُمَرَ بْنُ  
الْحَطَابِ رضِيَ اللَّهُ عَنْهُ إِذَا أَتَى عَلَيْهِ أَنْدَادُ  
أَهْلِ الْيَمِينِ سَالَاهُمْ: أَفِيكُمْ أُونِسُ بْنُ

అడిగారు. ఆయన అవునన్నారు. “మీకు మురాద్ కుటుంబంతోనూ, ఖర్జు తెగతోనూ సంబంధముందా?” అని అడిగారు. ఆయన ‘ఉండ’ని చెప్పారు. ఆ తరువాత ఉమర్ (రజి) “మీ శరీరంపై తెల్లమచ్చలుండేవి. ఇప్పుడు అవన్నీ నయమయిపోయి దిర్ఘం నాణమంత మచ్చమాత్రమే మిగిలి ఉంది కదూ!” అని అడిగారు. ఆయన అవునన్నారు. ఆ తరువాత “మీ తల్లి బ్రతికి ఉండా?” అని అడిగారు. “అవను, బ్రతికే ఉంది” అని ఆయన సమాధానమిచ్చారు. (ఆయన తాననుకుంటున్న ఉవైస్ అన్న నమ్మకం కుదిరాక) హాజిత్ ఉమర్ దైవప్రవక్త (స) ఇలా చెబుతుండగా తాను విన్నానని తెలియజేశారు:

యమన్ దేశం నుండి ముస్లిం సైన్య లకు జిహ్వదలో సహకరించేవారితో పాటు మురాద్ కుటుంబానికి, ఖర్జు తెగకు చెందిన ఉవైస్ బిన్ అమిర్ అనే అతను మీ దగ్గరికి వస్తాడు. ఒకప్పుడు అతని శరీరంపై ఉండిన తెల్లమచ్చలన్నీ నయమయిపోయి కేవలం ఒక దిర్ఘం నాణమంత మచ్చ మాత్రమే మిగిలి ఉంటుంది. అతను తన తల్లి పట్ల చాలా ఉత్తమంగా ప్రవర్తిస్తాడు. అతను గనక దేవునిపై ఏదైనా ప్రమాణం చేస్తే దేవుడు తప్పకుండా అతని ప్రమాణాన్ని పూర్తి చేస్తాడు. కాబట్టి (ఓ ఉమర్!) నీకు నీ పాపాల మన్మింపు కోసం అతని చేత

عَامِرٌ؟ حَتَّى أَنِي عَلَى أُونِيسِ رضي الله عنه، فقال له: أَنْتَ أُونِيسُ بْنُ عَامِرٍ؟ قال: نَعَمْ، قال: مِنْ مُرَادٍ ثُمَّ مِنْ قَرَنْ؟ قال: نَعَمْ، قال: فَكَانَ بْنُ بَرَصَ، فَبَرَاتَ مِنْهُ إِلَّا مَوْضِعَ دِزَهَمْ؟ قال: نَعَمْ قال: لَكَ وَالِدَةٌ؟ قال: نَعَمْ، قال: سِمعْتُ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ: «يَا أَيُّوبَ عَلَيْكُمْ أُونِيسُ بْنُ عَامِرٍ مَعَ أَمْدَادَ أَهْلِ الْيَمَنِ، مِنْ مُرَادٍ ثُمَّ مِنْ قَرَنِ، كَانَ بْنُ بَرَصَ، فَبَرَأً مِنْهُ إِلَّا مَوْضِعَ دِزَهَمْ، لَهُ وَالِدَةٌ هُوَ بِهَا بَرَّ، لَنْ أَفْسَمْ عَلَى اللَّهِ لَا يَبْرُءُ، فَإِنْ اسْتَطَعْتُ أَنْ يَسْتَغْفِرَ لَكَ فَافْعُلْ، فَاسْتَغْفِرْ لِي، فَاسْتَغْفِرْ لَهُ»، فقال له عمر: أين تُريدُ؟ قال: الكُوفَةَ، قال: ألا أكتبُ لكَ إلى عَاملِهَا؟ قال: أكونُ في غَيْرِهِ النَّاسِ أَحَبُّ إِلَيَّ، فَلَمَّا كَانَ مِنَ الْعَامِ الْمُقْبِلِ حَجَّ رَجُلٌ مِنْ أَشْرَافِهِمْ، فَوَافَى عُمَرُ، فَسَأَلَهُ عَنْ أُونِيسِ،

ప్రార్థన చేయించుకునే అవకాశం లభిస్తే  
తప్పకుండా చేయించుకో.”

తరువాత హజుత్ ఉమర్ (రజి), “అందుకే అడుగుతున్నాను. మీరు నా పాపాల మన్మింపు కోసం దేవుణ్ణి ప్రార్థించండి” అని కోరారు. ఉమర్ (రజి) కోరి నట్టుగానే ఉవైస్ ఖుర్రు ఆయన మన్మింపు కోసం దేవుణ్ణి ప్రార్థించారు. ఆ తరువాత హజుత్ ఉమర్ (రజి) “ఇప్పుడు మీరెక్క డికి వెళ్లాలనుకుంటు న్నారు?” అని అడిగారు. కూఢాకు వెళ్లాలనుకుంటు న్నానని చెప్పారాయన. “అలాగయితే నేను కూఢా గవర్నర్కు మీ గురించి లేఖ రాసివ్యమంటారా?” అని అడిగారు. దానికాయన, “(అవసరం లేదు). నేను ఎవరికీ తెలియకుండా ఎవరూ పట్టించు కోకుండా ఉండే నిరుపేదలు, అభాగ్య లతో పాటు ఉండాలనుకుంటు న్నాను” అని అన్నారు.

మరు సంవత్సరం యమన్ దేశానికి చెందిన గొప్ప మనుషుల్లో ఒకాయన కాబా యూత్ర (హాజ్) కోసం వచ్చాడు. (ఆ యూత్రలోనే) అతను హజుత్ ఉమర్ (రజి)ని కలవటం జరిగింది. ఆయన ఆ వ్యక్తిని ఉవైస్ (రహ్మాలై) గురించి అడిగారు. దానికావ్యక్తి, “నేను వచ్చి నప్పుడు ఆయన ఎంతో నిరాడంబర జీవితం గడువుతున్నారు. ఆయన దగ్గర జీవన సామగ్రి చాలా తక్కువగా ఉంది” అని అన్నాడు. అప్పుడు హజుత్ ఉమర్

قال: تَرَكْتُهُ رَثَ الْبَيْتِ قَلِيلَ الْمَنَاعِ،  
قال: سَيَغْتُ رسُولَ اللهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ أَنَّيِ  
عَلَيْكُمْ أُوينِسُ بْنُ عَامِرٍ مَعَ أَمْدَادٍ مِنْ أَهْلِ  
الْيَمَنِ، مِنْ مَرَادِ شَمَّ مِنْ قَرَنِ، كَانَ يَهْبَرُ  
فَبَرَا مِنْهُ إِلَّا مَوْضِعَ دِرَهَمٍ، لَهُ وَالِدَةٌ هُوَ بِهَا  
بَرٌّ، لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لَا يَبْرُءُهُ، فَلَمَّا اسْتَطَعَتْ  
أَنْ يَسْتَغْفِرَ لَكَ، فَافْعُلْ، فَأَتَى أُوينِسًا، فَقَالَ:  
اسْتَغْفِرْ لِي، قَالَ: أَنْتَ أَخْدَثْ عَهْدًا بِسَفَرٍ

తాను దైవప్రవక్త (న) ద్వారా విన్న విషయం అతనికి ఈ విధంగా చెప్పారు: “యమన్ దేశం నుండి ముస్లిం యోధులకు సహాయం చేసేవారితో పాటు మురాద్ కుటుంబానికి, ఖర్జ తెగకు చెందిన ఉవైస్ బిన్ అమిర్ అనే ఆయన మీ దగ్గరికి వస్తాడు. ఒకప్పుడు ఆయనకు తెల్లమచ్చల రోగం ఉండి ఉంటుంది. ఆ రోగమంతా నయమయిపోయి దిర్ఘము నాణమంత మచ్చ మాత్రమే మిగిలి పోతుంది. ఆయన తల్లి (బృత్తికి) ఉంటుంది. ఆయన తన తల్లి పట్ల ఎంతో ఉత్తమంగా మెలగుతాడు. ఆయన గనక దేవునిపై ప్రమాణం చేస్తే దేవుడు (తప్పకుండా) ఆయన ప్రమాణాన్ని పూర్తిచేస్తాడు. కనుక నీకు ఆయన చేత నీ పాపాల మన్మింపుకోసం ప్రార్థన చేయించుకునే అవకాశం లభిస్తే తప్పకుండా చేయించుకో!”

హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) చెప్పింది విని ఆ యమన్ దేశస్థాను హజ్ పూర్తి చేసుకున్న తరువాత ఉవైస్ (రహ్మాన్) దగ్గరికి వెళ్ళి తన కోసం మన్మింపు ప్రార్థన చేయమని కోరాడు. దానికి ఉవైస్ (రహ్మాన్) “మీరు ఇప్పుడే ఓ పుణ్యప్రదమైన ప్రయాణాన్ని ముగించుకొని వచ్చారు. కాబట్టి మీరే నా మన్మింపు కోసం ప్రార్థించాల”న్నారు. తరువాత “మీరు ఉమర్ గారిని కలిశారా?” అని అడిగారు. దానికావ్యక్తి కలిశానన్నాడు. ఉవైస్ హజ్రత్ ఉమర్

صالح، فاستغفر لِي. قال: لَقِيتَ عُمَراً؟  
قال: نَعَمْ، فَاسْتَغْفَرَ لَهُ، فَقَطَنَ لَهُ النَّاسُ،  
فَانْطَلَقَ عَلَى وَجْهِهِ. رواه مسلم. وفي  
رواية لمسلم أيضاً عن أَسْيَرَ بْنَ جَابِرِ رضِيَ  
اللهُ عَنْهُ أَنَّ أَهْلَ الْكُوفَةِ وَفَدُوا عَلَى عُمَرَ  
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَفِيهِمْ رَجُلٌ مِّنْ كَانَ يَسْخَرُ  
بِأَوَّنِسِ، فَقَالَ عُمَرُ: هَلْ هَاهُنَا أَحَدُ مِنَ  
الْقَرَنِيَّينَ؟ فَجَاءَ ذَلِكَ الرَّجُلُ، فَقَالَ عُمَرُ:  
إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قد قال: إِنَّ رَجُلًا يَأْتِيْكُمْ

(రజి) మన్నింపు కోసం ప్రార్థించారు. అప్పుడు ప్రజలు ఆయన గొప్పవానాన్ని గుర్తించారు. ఉవైస్ (రఘువృత్తి) ముందుకు నడిచారు. (ముస్లిం)

ముస్లింలోని వేరొక ఉల్లేఖనంలో హజ్జత్ ఉస్సైర్ బిన్ జాబిర్ (రజి) కథనం ఇలా ఉంది : కూషా ప్రాంతానికి చెందిన కొందరు హజ్జత్ ఉమర్ (రజి) దగ్గరికి వచ్చారు. వారిలో ఒకడు ఉవైస్ (రఘువృత్తి)ని ఎగతాళి చేసేవాడు. (అతనికి ఉవైస్ (రఘువృత్తి) గొప్పవానం ఏమిటో తెలియదు) ఇక్కడ ఖర్జ తెగకు చెందినవారు ఎవరైనా ఉన్నారా?" అని ఉమర్ (రజి) అడిగారు. అప్పుడు ఆ వ్యక్తి ముందుకు వచ్చాడు. ఉమర్ (రజి) అతనికి, దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా అన్నారని తెలియజేశారు:

"మీ దగ్గరికి యమన్ నుండి ఉవైస్ అనే ఆయన వస్తాడు. ఆయన మీ దగ్గరికి వచ్చినప్పుడు యమన్లో తన తల్లి ఒక్క తినే వదలివస్తాడు. ఒకప్పుడు అతనికి బొల్లి రోగం ఉంటుంది. అతను దేవుణ్ణి ప్రార్థిస్తే దేవుడు అతని రోగాన్ని నయిం చేస్తాడు. అతని శరీరంపై దీనారు లేక దిర్ఘం నాటమంత మచ్చ మాత్రమే మిగిలిపోతుంది. కనుక మీలో ఎవరైనా అతన్ని కలిస్తే (తప్పకుండా) అతని చేత మన్నింపుకోసం ప్రార్థన చేయించు కోండి."

مِنَ الْيَمَنِ يَقَالُ لَهُ: أُوئِنْ، لَا يَدْعُ بِالْيَمَنِ غَيْرَ أُمِّ لَهُ، قَذَ كَانَ بِهِ بِيَاضٌ فَدَعَ اللَّهَ تَعَالَى، فَأَذَّهَهُ إِلَّا مَوْضِعَ الدِّينَارَ أَوِ الدِّرْهَمَ، فَمَنْ لَقِيَهُ مِنْكُمْ، فَلَيَسْتَغْفِرُ لَكُمْ». وَفِي رِوَايَةِ لَهُ عَنْ عَمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ: «إِنَّ خَيْرَ الظَّاهِرِينَ رَجُلٌ يُقَالُ لَهُ: أُوئِنْ، وَلَهُ وَالدَّةُ، وَكَانَ بِهِ بِيَاضٌ، فَمَرَوْهُ، فَلَيَسْتَغْفِرُ لَكُمْ». قَوْلُهُ: «غَبْرَاءُ النَّاسِ» بفتح الغين المعجمة، وإسكان الباء وبالمد، وهم فُقَراً وَهُمْ وَصَعَالِيَّكُهُمْ وَمَنْ لَا يُعْرَفُ عَيْنُهُ مِنْ أَخْلَاطِهِمْ. وَ«الْأَمْدَادُ» جَمْعُ مَدْدٍ وَهُمُ الْأَعْوَانُ وَالنَّاصِرُونَ الَّذِينَ كَانُوا يُمْدُونَ الْمُسْلِمِينَ فِي الْجِهَادِ.

ముస్లింలోని వేరాక ఉల్లేఖనంలో హజత్ ఉమర్ (రజి) దైవప్రవక్త (స) ఇలా అంటుండగా తాను విన్నానని తెలియజేశారు : తాబయాస్లలో (అంటే ప్రవక్త సహచరుల అనుచరుల్లో) ఉవైన్ అనే ఆయన అందరికన్నా గొప్పవాడు. ఆయన తల్లి బుతికి ఉంటుంది. ఆయన శరీరంపై తెల్లమచ్చలుంటాయి. మీరు ఆయన్ని మీ మన్నింపు కోసం ప్రార్థించ మని కోరండి.”

‘గబ్రావున్నాన్’ అంటే గుట్టగా ఉండే ఆ ప్రాంతపు నిరుపేదలు, అగత్య పరులు. ‘అమ్దాద్’ మదద్కు బహు వచనం. వారు యుద్ధంలో ముస్లిం యోధులకు సహకరించేవారని అర్థం.

(సహీద్ ముస్లింలోని ప్రవక్త సహచరుల మహిమెన్నటుల ప్రకరణం)

### ముఖ్యాంశాలు

1. ఈ హదీసు దైవప్రవక్త (సల్లం) గారి స్ఫురమైన మహిమను గురించి తెలియజేస్తోంది. ఉవైన్ ఖర్జీ వస్తారని ఆయన తన జీవిత కాలంలోనే చెప్పారు. ఉవైన్ ఖర్జీ (రహ్మాలై) వచ్చిన తరువాత చూస్తే ఆయన గురించి దైవప్రవక్త (స) ఇచ్చిన సూచనలన్నీ నిజమని తేలాయి.
2. ప్రాపంచిక పటాటోపాలకు దూరంగా, నిరాడంబరంగా, గుట్టగా జీవనం సాగించటం ఉత్తమం.
3. తల్లిదండ్రుల పట్ల మంచిగా మెలగాలి.
4. ఈ హదీసు ద్వారా ఉవైన్ ఖర్జీ (రహ్మాలై) తాబయాస్లందరిలోకిల్లా గొప్పవారని తెలుస్తోంది. కొంతమంది హజత్ సయ్యద్ బిన్ ముసయ్యబ్ (రహ్మాలై) తాబయాస్లలో గొప్పవారని అన్నారంటే వారు వేరే ఉద్దేశ్యంతో అని ఉంటారు. ఎందుకంటే, ఖుర్జాల హదీసుల జ్ఞానంలో, ధర్మవగాహనలో ఇతర తాబయాస్లందరికన్నా సయ్యద్ బిన్ ముసయ్యబ్ (రహ్మాలై) ప్రవీణులన్న విషయంలో ఏకాభిప్రాయముంది. కాని హదీసుపరంగా చూస్తే దేవుని దృష్టిలో ఉవైన్ (రహ్మాలై) అందరికన్నా గొప్పవారని తెలుస్తోంది. (నవవీ)

374. హజత్ ఉమర్ భిన్ ఖత్తాబ్ (రజి) కథనం: నేను ఉమ్రాకు వెళ్లటానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) అనుమతి కోరాను. అప్పుడు ఆయన అనుమతి ఇస్తూ, “సాదరా! (ఉమ్రాలో) నువ్వు దేవణ్ణి ప్రార్థించేటప్పుడు మమ్మల్ని మరచిపొకు సుమా!” అని అన్నారు. ఆయన అన్న ఆ మాటకు నేనెంతగా పొగిపోయా నంటే, మొత్తం ప్రపంచం నా సాంత మయినా నాకు అంత ఆనందం కలిగేది కాదు.

వేరొక ఉల్లేఖనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు : “సాదరా! నీ ప్రార్థనలో మమ్మల్ని కూడా చేర్చుకో.” (ఈ హదీసు ప్రామాణికమైనది. దీనిని అబూదావూద్ మరియు తిర్యక్కిలు వెలికితీశారు. తిర్యక్కి దీనిని ‘హసన్’ మరియు ‘సహిష్ణు’గా పేర్కొన్నారు.)

(సుననె అబూదావూద్ లోని నమాజ్ ప్రకరణం, సుననె తిర్యక్కిలోని ప్రార్థనల ప్రకరణం)

## ముఖ్యాంశాలు

ప్రయాణానికి బయలుదేరుతున్న వారిని తమ కోసం ప్రార్థించమని కోరటం ఉత్తమం, ముఖ్యంగా హాజ్ (కాబాయాత్) కోసం వెఱుతున్నవారిని; కాబా గృహాన్ని సందర్శించినప్పుడు తమకోసం కూడా ప్రార్థించమని కోరాలి. దీనివల్ల రెండు ప్రయోజనాలున్నాయి. ఒకటి: ఒక ముస్లిం పరోక్షంగా ఉన్న తన సాదరుని కోసం ప్రార్థిస్తే దేవుడు అతని ప్రార్థనను తప్పకుండా అమోదిస్తాడు. ఎందుకంటే పరోక్షంగా చేసే ప్రార్థనలో చిత్రపద్ధి ఉంటుంది. ఇక రెండో ప్రయోజనం ఏమిటంటే, పుణ్యక్షేత్రంలో చేసే ప్రార్థనలకు త్వరగా స్వీకృతి లభిస్తుంది. అదేవిధంగా హాజ్, ఉమ్రాల కోసం వెళ్లివారు అక్కడికి వెళ్లిన తరువాత కేవలం తమ కోసమే ప్రార్థించుకోకుండా బంధుమిత్రుల కోసం కూడా ప్రార్థించాలి.

٣٧٤ - وعن عمرَ بن الخطاب

رضي الله عنه قال: أستأذنُ النَّبِيَّ فَأَذِنَ لِي، وَقَالَ: «لَا تَسْأَلْ يَا أَخَيَّ مِنْ دُعَائِكَ» فقال كَلِمَةً مَا يَسْرُنِي أَئْ لَيْ بِهَا الدُّنْيَا. وفي روايةٍ قال: «أَشِرِكْنَا يَا أَخَيَّ فِي دُعَائِكَ». حديثٌ صحيحٌ رواه أبو داود، والترمذني وقال: حديثٌ حسنٌ صحيحٌ.

దైవప్రవక్త (స) తన అనుచర సమాజానికి తండ్రి లాంటివారని అందరికి తెలుసు. గారవోన్నతుల రీత్యా సృష్టిలో ఆయన అందరికన్నా శైష్మలు. అందులో సందేహానికి ఏమాత్రం తావులేదు. అదేవిధంగా ఆయన ధార్మికంగా ప్రతి వ్యక్తికి ఒక సాదరుని లాంటివారని కూడా ఈ హదీసు ద్వారా బోధపడుతోంది.

375. హాజ్రత్ ఇబ్రూ ఉమర్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (స) వాహనంపైగాని లేదా నడిచిగాని 'ఖుబా'కు వెళ్లి అక్కడ రెండు రకాతుల నమాజు చేసి వచ్చే వారు. (బుఖారీ - ముస్లిం)

వేరొక ఉల్లేఖనంలో దైవప్రవక్త (స) ప్రతి శనివారం వాహనంపైగాని నడిచిగాని ఖుబా మస్జిద్కు వెళ్ళేవారనీ, ఇబ్రూ ఉమర్ (రజి) కూడా (దైవప్రవక్తను అనుసరిస్తూ) అలాగే చేసేవారని ఉంది.

(సహీద్ బుఖారీలోని వ్యాఖ్యానాల ప్రకరణం, సహీద్ ముస్లింలోని హజ్ ప్రకరణం)

### ముఖ్యాంశాలు

1. మదీనా సగరానికి రెండు మైళ్ళ దూరంలో 'ఖుబా' అనే చిన్న ఊరు ఉండేది. ప్రస్తుతం అది మదీనాలో ఒక పేటగా మారిపోయింది. ఒక హదీసులో దైవప్రవక్త (స) ఖుబా మస్జిద్లో సమాజ్ చేస్తే ఉమ్రా చేసినంత పుణ్యం లభిస్తుందని చెప్పారు. (తిర్మిజ్)
2. దైవప్రవక్త ఆచరణల్ని అనుసరించటంలో హాజ్రత్ ఇబ్రూ ఉమర్ (రజి) కు మంచి పేరుంది. ఇది ఆయన ప్రత్యేకతగా చెప్పబడుతుంది.

٣٧٥ - وَعَنْ أَبْنَاءِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَرْوُرُ قُبَّاءَ رَأِيْكَابَا

وَمَاتِشِيَا، فَيُصَلِّي فِيهِ رَكْعَتَيْنِ. مَتَقَنْ عَلَيْهِ. وَفِي رَوَايَةِ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَأْتِي مَسْجِدَ

قُبَّاءَ كُلَّ سَبْتٍ رَأِيْكَابَا وَمَاتِشِيَا، وَكَانَ أَبْنُ عُمَرَ يَقْعُلُهُ.